

Sygn. akt: I Ns 617/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
-----------------	------------------------------

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anna Warchał
--------------	---------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z wniosku B. Ł.

z udziałem A. Ł.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I.ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni B. Ł. i uczestnika A. Ł. wchodzi:

- a) nieruchomość położona w T., składająca się z dz. ew. (...) o pow. 0,3140 ha, zabudowana domem mieszkalnym, objęta KW nr (...),
- b) ruchomość w postaci samochodu osobowego marki A. (...) rocznik 1999, nr rej. (...),
- c) ruchomości stanowiące wyposażenie domu w T., a to:
 - kuchenka gazowa,
 - lodówka,
 - stół drewniany z 8 krzesłami,
 - telewizor,
 - wykaszarka spalinowa,
 - zestaw narzędzi,
 - kosiarka spalinowa,
 - urządzenie wielofunkcyjne marki B.,

- przewód do instalacji elektrycznych 200-300 m,

d) nakład z majątku osobistego wnioskodawczyni B. Ł. na majątek wspólny w postaci spłaty kredytu wspólnie zaciągniętego przez strony, zabezpieczonego hipoteką obciążającą nieruchomości w T., w kwocie 42.056,00 zł,

e) nakład z majątku osobistego uczestnika A. Ł. na majątek wspólny w postaci

wykonania podstopnic w domu na nieruchomości w T. w kwocie 1.670,00 zł,

II. dokonać podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że:

A) wnioskodawczyni B. Ł. otrzymuje na wyłączną własność:

- nieruchomość w T. opisaną w pkt I lit. a),

- ruchomości, a to: kuchenkę gazową, lodówkę, stół drewniany z 8 krzesłami, telewizor, wykaszarkę spalinową, kosiarkę spalinową, urządzenie wielofunkcyjne marki B. opisane w pkt I lit. c),

B) uczestnik A. Ł. otrzymuje na wyłączną własność:

- ruchomość w postaci samochodu osobowego opisanego w pkt I lit. b),

- ruchomości, a to: zestaw narzędzi i przewód do instalacji elektrycznych opisane w pkt I lit. c),

III. zasądzić od wnioskodawczyni B. Ł. na rzecz uczestnika A. Ł. kwotę 100.267,00 zł (sto tysięcy dwieście sześćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem dopłaty oraz rozliczenia nakładów, płatną w sześciu ratach:

- pierwsza rata w kwocie 5.267,00 zł płatna w terminie jednego miesiąca od prawomocności niniejszego postanowienia,

- druga rata w kwocie 19.000,00 zł płatna w terminie jednego roku od prawomocności niniejszego postanowienia,

- trzecia rata w kwocie 19.000,00 zł płatna w terminie dwóch lat od prawomocności niniejszego postanowienia,

- czwarta rata w kwocie 19.000,00 zł płatna w terminie trzech lat od prawomocności niniejszego postanowienia,

- piąta rata w kwocie 19.000,00 zł płatna w terminie czterech lat od prawomocności niniejszego postanowienia,

- szósta rata w kwocie 19.000,00 zł płatna w terminie pięciu lat od prawomocności niniejszego postanowienia

z odsetkami ustawowymi na wypadek opóźnienia w uiszczeniu którejkolwiek z rat,

IV. ustanowić na rzecz uczestnika A. Ł. na nieruchomości w T. opisanej w pkt I lit. a) hipotekę celem zabezpieczenia zapłaty kwoty zasądzonej w pkt III niniejszego postanowienia,

V. nakazać uczestnikowi A. Ł., aby opuścił i opróżnił z rzeczy jego prawa reprezentujących nieruchomości w T. opisaną w pkt I lit. a) w terminie jednego miesiąca od prawomocności niniejszego postanowienia oraz wydał ją wnioskodawczyni,

VI. ustalić wartość przedmiotu postępowania na kwotę 260.050,00 zł (dwieście sześćdziesiąt tysięcy pięćdziesiąt złotych 00/100),

VII. odstąpić od obciążania stron nie uiszczonymi kosztami sądowymi,

VIII. znieść koszty postępowania między stronami.

Sędzia

SR Agata Gawłowska - Sobusiak

Sygn. akt I Ns 617/16

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 1 marca 2018 r.

Wnioskodawczyni B. Ł. złożyła wniosek o podział majątku wspólnego jej i uczestnika A. Ł..

W uzasadnieniu wnioskodawczyni podała, że strony zawarły związek małżeński dnia 5 sierpnia 2006 r, umów małżeńskich nie zawierały, zatem pozostawały w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej. Ostatecznie małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15, prawomocnym dnia 9 października 2015 r.

Dalej wnioskodawczyni podała, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi:

- nieruchomość położona w T. składająca się z dz. ew. (...)o pow. 0, 3140 ha, zabudowana domem mieszkalnym jednorodzinny, objęta Kw nr (...),
- samochód osobowy marki A. (...) rocz. 1999,
- ruchomości stanowiącej wyposażenie domu w T., tj.: kuchenka gazowa, lodówka, stół drewniany, wykaszarka spalinowa, telewizor.

Skład majątku wspólnego stron został uzupełniony przez uczestnika o dalsze ruchomości, jak: zestaw narzędzi, kosiarka spalinowa, urządzenie wielofunkcyjne marki B., przewód do instalacji elektrycznych o długości 200-300 m.

Wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie w przedmiotowej sprawie nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci spłaty kredytu zaciągniętego przez strony na wykończenie domu w T., zabezpieczonego hipoteką obciążającą tą nieruchomość, w łącznej kwocie 43 617, 74 zł.

Wnioskodawczyni ostatecznie wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że otrzyma na wyłączną własność tylko nieruchomość w T. z dopłatą na rzecz uczestnika pomniejszoną o kwotę opisanego nakładu. Z uwagi na swoją sytuację osobistą i finansową wnioskodawczyni wniosła o rozłożenie dopłaty na raty na okres 5 lat. Ponieważ wnioskodawczyni musiała opuścić nieruchomość w T., wniosła o to, aby to uczestnikowi nakazać opuszczenie tej nieruchomości niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia wydanego w przedmiotowej sprawie.

Uczestnik A. Ł. poparł wniosek o podział majątku wspólnego, przy czym podał, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi dalsze ruchomości – o czym była mowa powyżej – czemu wnioskodawczyni nie zaprzeczyła.

Z kolei uczestnik wniosł o rozliczenie w przedmiotowej sprawie nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci:

- materiału na wykonanie schodów wewnętrznych dębowych o wartości 8 000, 00 zł,
- materiału i robocizny związanej w wykonaniem podstopnic schodów wewnętrznych o wartości wyliczonej przez biegłego.

Uczestnik ostatecznie wniosł o dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że zarówno nieruchomość w T. jak i wszystkie ruchomości otrzyma na wyłączną własność wnioskodawczyni ze spłatą na jego rzecz powiększoną o kwotę opisanych nakładów. Uczestnik zgodził się na rozłożenie spłaty na raty, ale tylko na okres 3 lat, a także wniosł o zabezpieczenie spłaty w formie hipoteki obciążającej na nieruchomości w T.. Uczestnik zgodził się także na opuszczenie i wydanie wnioskodawczyni nieruchomości w T., ale w terminie 1 miesiąca od prawomocności

postanowienia wydanego w przedmiotowej sprawie, przy czym w tym samym terminie otrzymałby pierwszą ratę spłaty pozwalającą na urządzenie nowego lokum.

Sąd zważył, co następuje:

Wnioskodawczynie B. Ł. i uczestnik A. Ł. zawarli związek małżeński dnia 5 sierpnia 2006 r.

Z tego związku strony mają dwoje dzieci: W. urodzoną dnia 31 sierpnia 2008 r oraz B. urodzonego dnia 29 sierpnia 2013 r.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15,

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

Po zawarciu związku małżeńskiego strony zamieszkały w domu rodzinnym wnioskodawczynie, przy czym miały plany wzniesienia własnego domu. Rodzice wnioskodawczynie obiecali, że dokonają darowizny w postaci działki pod zabudowę, zaś rodzice uczestnika – darowizny drewna.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

Zgodnie z ustaleniami, rodzice wnioskodawczynie J. K. i I. K. umową darowizny z dnia 16 sierpnia 2007 r przenieśli na rzecz stron własność dz. ew. (...) położonej w T. o pow.(...).

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 16 sierpnia 2007 r – k. 9-10,

- odpis Kw nr (...) – k. 13-14,

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

W dniu 14 maja 2008 r strony rozpoczęły budowę domu, przy czym inwestycja była prowadzona tzw. systemem gospodarczym.

Strony zatrudniały fachowców do wykonania poszczególnych prac, ale wiele prac wykonywały także we własnym zakresie, przy pomocy rodziny, w szczególności ojca i braci wnioskodawczynie. Strony kupowały materiały, ale także „pożyczały”, przede wszystkim od siostry wnioskodawczynie, albo otrzymały je w darowiznie.

Od siostry wnioskodawczynie A. P. strony „pożyczyły” około 1 000 sztuk pustaków ceramicznych typu M. oraz około tonę drutu. Te „pożyczki” strony uregulowały poprzez zwrot równowartości pustaków i drutu z środków uzyskanych z kredytu – o czym poniżej.

W późniejszym okresie siostra wnioskodawczyni darowała stronom używane meble, które zostały przeznaczone na umeblowanie domu w T.. Siostra wnioskodawczyni, jako matka chrzestna W., darowała jej całościowe wyposażenie pokoju dziecinnego. Z tego względu strony celem doposażenia domu kupiły tylko kilka rzeczy.

Ponieważ strony chciały jak najszybciej przeprowadzić się do własnego domu, a nie miały wystarczających funduszy na prace wykończeniowe, zaciągnęły kredyt. W dniu 26 października 2010 r strony zawarły w (...) Banku Spółdzielczym Oddział w B. Filia w J. umowę kredytu na kwotę: należność główna 60 000, 00 zł i odsetki 53 000, 00 zł, zabezpieczony hipoteką umowną na nieruchomości w T., przy miesięcznej racie wynoszącej w latach 2016-2017 około 500, 00 zł. Środki z kredytu strony przeznaczyły na spłatę „pożyczek” zaciągniętych od siostry wnioskodawczyni, a także na zakup płytek podłogowych, materiału na elewację oraz wypłatę zaległych wynagrodzeń dla najętych robotników.

Po wzniesieniu domu, w 2012 r rodzice uczestnika H. Ł. i J. Ł. darowali stronom drzewo dębu. Drzewo po ścięciu zostało przewiezione do tartaku, gdzie wtedy pracował uczestnik, i tam było osuszane. Uczestnik pracował w Tartaku (...) M. T. w I. w okresie od 10 kwietnia do 23 listopada 2012 r. Otrzymane z tego pnia deski zostały przeznaczone na wykonanie schodów wewnętrznych. Obecna wartość drewna dębowego przekazanego na wykonanie schodów wynosi 1 290, 00 zł.

Dom w T. jest wykończony w 75%. Wartość nieruchomości w T. obecnie wynosi **244 700, 00 zł**, przy czym jest to wartość według stanu na dzień ustania wspólności małżeńskiej majątkowej tj. na dzień 9 października 2015 r (czyli bez wartości podstopnic z kamienia (...))

Dowód:

- **dziennik budowy z dnia 21 kwietnia 2008 r – k. 4,**
- **zawiadomienie o zamierzonym rozpoczęciu robót budowlanych z dnia 28 kwietnia 2008 r – k. 12,**
- **odpis Kw nr (...) – k. 13-14,**
- **harmonogram spłat – k. 15-16,**
- **dowody wpłat – k. 17-18, 83, 89, 91-92, 95,**
- **świadcstwo pracy uczestnika z dnia 23 listopada 2012 r - k. 41,**
- **faktura z 4 listopada 2010 r – k. 87,**
- **wydruk operacji na rachunku bankowym – k. 109,**
- **wydruk historii spłaty kredytu - k. 164-165,**
- **wydruk operacji na rachunku bankowym – k. 186-231,**
- **pismo (...) z dnia 19 czerwca 2017 r – k. 238,**
- **opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości mgr inż. U. C. z dnia 27 kwietnia 2017 r, 13 lipca 2017 r, 7 sierpnia 2017 r – k. 120-157, k. 244-245, k. 257-263,**
- **zeznania świadka H. Ł. – k. 75,**
- **zeznania świadka M. P. – k. 172-173,**
- **przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281, 314-316,**
- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.**

Po rozwodzie uczestnik zakupił materiał i wykonał podstopnice z kamienia (...) wewnątrz domu. Obecna wartość tego nakładu wynosi **1 670, 00 zł**.

Dowód:

- **opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości mgr inż. U. C. z dnia 27 kwietnia 2017 r, 13 lipca 2017 r, 7 sierpnia 2017 r – k. 120-157, k. 244-245, k. 257-263,**

- **przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,**

- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.**

Wnioskodawczynie systematycznie dokonywała spłat rat kredytu. Po rozwodzie wnioskodawczynie dokonywała wpłat bezpośrednio w kasie Banku, albo wpłaty były potrącane z konta uczestnika, a następnie wnioskodawczynie zasilala to konto brakującymi środkami.

W okresie od 15 października 2015 r do 6 kwietnia 2017 r wnioskodawczynie spłaciła z własnych środków kwotę **42 056, 00 zł** (łącznie wpłaty wyniosły 43 617, 74 zł – 3 raty uiszczone przez uczestnika w październiku 2015 r, w listopadzie 2015 r i styczniu 2016 r tj. 1 561, 59 zł, zatem: 43 617, 74 zł - 1 561, 59 zł = 42 056, 15 zł ≈ 42 056, 00 zł).

Wnioskodawczynie w dniu 4 kwietnia 2017 r mogła spłacić całość kredytu z 2010 r (należność główna 34 299, 00 zł i odsetki 118, 46 zł), albowiem zaciągnęła nowy kredyt. Ten nowy kredyt opiewa na kwotę 50 000, 00 zł, która będzie spłacana w okresie od kwietnia 2017r do marca 2025r, z miesięczną ratą malejącą wynoszącą obecnie około 800, 00 zł.

Dowód:

- **dowody wpłat – k. 17-18, 83, 89, 91-92, 95,**

- **wydruk operacji na rachunku bankowym – k. 109,**

- **wydruk historii spłaty kredytu - k. 164-165,**

- **wydruk operacji na rachunku bankowym – k. 186-231,**

- **pismo (...) z dnia 19 czerwca 2017 r – k. 238,**

- **umowa kredytu konsumpcyjnego z dnia 6 kwietnia 2017 r wraz z harmonogramem spłat – k. 160-163,**

- **przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,**

- **przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.**

W trakcie małżeństwa strony nabyły samochód osobowy marki A (...) rocznik 1999 nr rej. (...). Wymieniony samochód został zakupiony zagranicą, przywieziony do Polski, z założeniem, że będzie służył wnioskodawczynie.

Obecnie wnioskodawczynie nie korzysta z tego samochodu, jej miejsca zamieszkania i pracy znajdują w niedalekiej odległości. Stąd samochód jest wykorzystywany przez uczestnika.

Strony zgodnie określiły obecną wartość tego samochodu na kwotę **9 500, 00 zł**.

Dowód:

- **dowód rejestracyjny – k. 25,**

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

W trakcie małżeństwa strony nabyły także ruchomości stanowiące wyposażenie domu w T., a to:

- kuchenkę gazową o wartości określonej na kwotę **300, 00 zł**,

- lodówkę o wartości określonej na kwotę **400, 00 zł**,

- stół drewniany i krzesła o wartości określonej na kwotę **800, 00 zł**,

- telewizor o wartości określonej na kwotę **1 200, 00 zł**,

- wykaszarkę spalinową o wartości określonej na kwotę **1 000, 00 zł**,

- urządzenie wielofunkcyjne o wartości marki B. o wartości określonej na kwotę **250, 00 zł**,

- zestaw narzędzi o wartości określonej na kwotę **600, 00 zł**,

- kosiarkę spalinową o wartości określonej na kwotę **1 000, 00 zł**,

- przewód do instalacji elektrycznych o wartości określonej na kwotę **300, 00 zł**.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

W maju 2015 r wnioskodawczyni złożyła pozew o rozwód bez orzekania o winie uczestnika. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 17 września 2015 r rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzył wnioskodawczyni i zasądził od uczestnika na rzecz dzieci alimenty w łącznej kwocie 1 000, 00 zł. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się dnia 9 października 2015 r

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 17 września 2015 r sygn. akt I C 422/15,

- akta Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny sygn. I C 422/15, a w szczególności zalegające w nich: pozew i wyrok.

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

Jeszcze w lutym 2011 r wnioskodawczyni złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez uczestnika przestępstwa znęcania się.

Uczestnik przyznał się do zarzucanych mu czynów i dobrowolnie poddał karze. Tut. Sąd wyrokiem z dnia 5 maja 2011 r sygn. akt II K 203/11 uznał uczestnika za winnego tego, że w okresie od listopada 2008 r do 14 lutego 2011 r znęcał się psychicznie i fizycznie nad wnioskodawczynią i córką W. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury domowe, podczas których znieważał wnioskodawczynię słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził pobiciem i pozbawieniem życia, utrudniał korzystania z pomieszczeń mieszkalnych i telefonów komórkowych, nadto poprzez uderzanie rękami,

szarpanie i popychani naruszał nietykalność cielesną wnioskodawczynie i córki, a także swoim zachowaniem zmuszał je do opuszczenia miejsca zamieszkania. Sąd wymierzył uczestnikowi karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

W okresie próby rodzina stron była pod nadzorem kuratora sądowego. W tym okresie uczestnik nie wszczywał klótni, nie było interwencji policji. Wnioskodawczynie w rozmowie z kuratorem podkreślała, że uczestnik zmienił swoje zachowanie wobec członków rodziny. Ostatni wywiad został przeprowadzony dnia 13 maja 2014 r.

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Brzesku sygn. II K 203/11, a w szczególności zalegający w nich wyrok z dnia 5 maja 2011 r oraz akta dozoru,

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

W dniu 17 kwietnia 2017 r po interwencji Policji w domu w T., została wszczęta procedura niebieskiej karty wobec wnioskodawczynie jako dotkniętej przemocą w rodzinie, jak również wnioskodawczynie złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez uczestnika przestępstwa znęcania się nad nią i dziećmi.

Tut. Sąd wyrokiem z dnia 10 października 2017 r sygn. akt II K 389/17 uznał uczestnika za winnego tego, że w okresie od połowy stycznia 2017 r do dnia 17 kwietnia 2017 r znęcał się psychicznie nad wnioskodawczynią oraz małoletnimi dziećmi W. i B. w ten sposób, że będąc trzeźwym jak również pod działaniem alkoholu o różnych porach dnia i nocy w obecności małoletnich wszczywał awantury w miejscu zamieszkania, podczas których ubliżał wnioskodawczynie słowami wulgarnymi i obelżywymi, poniżał ją słownie, bezzasadnie krytykował, a nadto złośliwie niepokoił ją telefonicznie, utrudniał korzystanie z kuchni, żądał wyprowadzenia się z domu oraz swoim zachowaniem zmuszał pokrzywdzonych do opuszczenia budynku mieszkalnego oraz znęcał się nad wnioskodawczynią fizycznie w ten sposób, że umyślnie popychał po mieszkaniu, kopał po nogach, uderzał rękoma i rękami, czym naruszał jej nietykalność cielesną. Sąd wymierzył uczestnikowi karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Nadto Sąd wymierzył uczestnikowi grzywnę łącznie w kwocie 100, 00 zł oraz zobowiązał do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu.

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Brzesku sygn. II K 389/17, a w szczególności zalegający w nich wyrok z dnia 10 października 2017 r.

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 278-281, 314-316,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

Wnioskodawczynie pracuje w Miejskim Ośrodku (...) w C. na stanowisku instruktora, obecnie została zatrudniona na czas nieokreślony na pełny etat przy wynagrodzeniu około 2 100, 00 zł brutto. Nadto wnioskodawczynie podejmuje dodatkowe zatrudnienie, w weekendy pracuje jako kelnerka przy organizacji wesel.

Po drugiej sprawie o znęcanie, wnioskodawczynie wraz z dziećmi przeniosła się tymczasowo do domu swojego brata. Także wcześniej wnioskodawczynie kilkakrotnie wyprowadza się z domu w T. do domu rodzinnego.

Dowód:

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 7 lipca 2016 r – k. 19,

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 20 lutego 2017 r – k. 88,

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 28 kwietnia 2015 r – k. 102,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 278-281, 314-316.

Uczestnik od czerwca 2015 r pracuje w firmie (...) Z. M. w G. na stanowisku kamieniarza. Także zarabia około 2 100, 00 zł brutto.

Uczestnik sam zajmuje dom w T., ale rozważa wyprowadzkę i wynajęcie innego lokum.

Dowód:

- zaświadczenie o dochodach z dnia 7 listopada 2016 r – k. 64,

- przesłuchanie uczestnika – k. 281-284, 316.

Tut. Sąd postanowieniem wstępnym z dnia 6 października 2017 r sygn. akt I Ns 617/16 oddalił wniosek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, opinii biegłego, a także zeznań świadków i przesłuchania stron.

W przedmiotowej sprawie postanowieniem wstępnym Sąd rozstrzygnął w przedmiocie ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Zatem na obecnym etapie postępowanie dowodowe miało na celu ustalenie ostatecznego składu majątku wspólnego stron, jego wartości oraz sposobu podziału, a także ustalenie nakładów stron z ich majątku osobistego na majątek wspólny i ich rozliczenie.

Strony były zgodne, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi przede wszystkim nieruchomości w T., a jej wartość została oszacowana przez biegłego z zakresu szacowania nieruchomości i budownictwa mgr inż. U. W.. Obie strony zgłaszały zarzuty do wyceny, wnioskodawczyni – że ustalana wartość jest za wysoka, zaś uczestnik – że ustalona wartość jest za niska. Biegła odniosła się do tych zarzutów, podtrzymując opinię w całości. W ocenie Sądu opinia została sporządzona w sposób fachowy, rzetelny i dlatego stanowiła podstawę ustaleń.

Strony ostatecznie zgodziły się co do składu majątku ruchomego, tj. samochodu i urządzeń wyposażenia domu, oraz wspólnie ustaliły wartość każdej z nieruchomości.

Spór między stronami dotyczył poniesionych nakładów, ich wysokości oraz ich rozliczenia – o czym w rozważaniach prawnych.

Wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci spłaty kredytu zaciągniętego przez strony na wykończenie domu w T., zabezpieczonego hipoteką obciążającą tą nieruchomością, w łącznej kwocie 43 617, 74 zł. Wnioskodawczyni przyznała, iż po rozwodzie spłacała raty kredytu w ten sposób, że uiszczala je bezpośrednio w kasie Banku, albo raty były potrącane z środków na koncie uczestnika, a następnie wnioskodawczyni uzupełniała stan tego konta poprzez wpłaty. Tylko 3 raty uiszczone bezgotówkowo z konta końcem 2015 r i na początku 2016 r, nie zostały przez wnioskodawczynię wyrównane. Także uczestnik - po analizie wyciągu z konta – przyznał, że 3 raty kredytu zostały uiszczone przez niego. Zatem w okresie od 15 października 2015 r do 6 kwietnia 2017 r wnioskodawczyni spłaciła z własnych środków kwotę **42 056, 00 zł** (łączne wpłaty wyniosły 43 617, 74 zł – 3 raty uiszczone przez uczestnika w październiku 2015 r, w listopadzie 2015 r i styczniu 2016 r tj. 1 561, 59 zł, zatem 43 617, 74 zł – 1 561, 59 zł = 42 056, 15 zł ≈ 42 056, 00 zł).

Z kolei uczestnik wniosł o rozliczenie w przedmiotowej sprawie nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci materiału na wykonanie schodów wewnętrznych dębowych oraz materiału i robocizny związanej w wykonaniem podstopnic schodów wewnętrznych z kamienia strzegomskiego.

Strony były zgodne, że po rozwodzie uczestnik wykonał z zakupionych przez siebie materiałów wspomniane podstopnice, a wartość tego nakładu została wyliczona przez biegłego sądowego z zakresu szacowanie nieruchomości i budownictwa mgr inż. U. C. na kwotę **1 670, 00 zł.**

Wnioskodawczyni podniosła jednak, że drewno dębowe na schody zostało darowane stron przez rodziców uczestnika w trakcie małżeństwa. Co prawda świadek H. Ł. – matka uczestnika – zeznała, że „za kawalera darowali (z mężem) dęba”, ale jednocześnie potwierdziła, że dąb została przewieziony do tartaku, w którym pracował uczestnik, i pocięty na deski. Oczywisty jest, że drzewo zaraz po ścięciu powinno być przewiezione do suszarni. Skoro uczestnik pracował w Tartaku (...) M. T. w I. w okresie od 10 kwietnia do 23 listopada 2012 r., to darowizna drzewa miała miejsce w okresie małżeństwa stron. Należy przypomnieć, że rodzice uczestnika jeszcze przed ślubem obiecali, że darują stronom drzewo na budowę. Przesądzające były jednak zeznania świadka M. P. – siostra uczestnika – która zeznała, że „rodzice darowali stronom drzewo ze swojego lasu, a konkretnie dąb na schody (...) na pewno to drzewo strony dostały, gdy były małżeństwem”. Wartość drewna dębowego przekazanego na wykonanie schodów została wyliczona przez biegłego na kwotę 1 290, 00 zł.

Moc dowodowa dalszych dowodów wymienionych w uzasadnieniu, w szczególności dokumentów, nie była kwestionowana przez strony. Zaś pozostały materiał dowodowy Sąd pominął jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni B. Ł. złożyła wniosek o dokonanie podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika A. Ł., podnosząc, że małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 17 września 2015 r. sygn. akt I C 422/15, a strony pozostawały w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej. Uczestnik co do zasady poparł wniosek.

I.

Ustanie małżeństwa wobec orzeczenia rozwodu, skutkuje ustaniem małżeńskiej wspólności ustawowej. Od tej chwili do majątku objętego wspólnością stosuje się przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych i każdemu z byłych małżonków przysługuje prawo żądania podziału tego majątku, o czym stanowi art. 210 kc w zw. z art. 1035 kc i art. 46 kro.

W przedmiotowej sprawie z wnioskiem o podział majątku wspólnego wystąpiła wnioskodawczyni.

II.

Udziały byłych małżonków w majątku wspólnym co do zasady są równe, czyli każdy z nich ma udział wynoszący 1/2 części, o czym mówi art. 43 § 1 kro. Zasada równości udziałów stanowi przejaw równego traktowania małżonków oraz ich równouprawnienia w zakresie stosunków majątkowych, także po ustaniu małżeńskiej wspólności ustawowej. W pewnych jednak sytuacjach równość udziałów byłych małżonków może być postrzegana jako skrajnie niesprawiedliwa. Dlatego też z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustalenia odmiennej wielkości udziałów, a nawet pozbawienia współmałżonka udziału w majątku wspólnym, o czym stanowi art. 43 § 2 kro.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni wniosła o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym, ale wniosek ten został oddalony prawomocnym postanowieniem wstępnym tut. Sądu z dnia 6 października 2017 r sygn. akt I Ns 617/16 wydanym w przedmiotowej sprawie. Zatem należało przyjąć, że udziały stron w majątku wspólnym wynoszą: wnioskodawczyni 1/2 oraz uczestnika także 1/2.

III.

Majątkiem wspólnym objęte są przedmioty nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich, o czym stanowi art. 31 kro.

W przedmiotowej sprawie strony ostatecznie zgodnie podały, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi:

- nieruchomość położona w T. składająca się z dz. ew. (...) o pow. 0, 3140 ha, zabudowana domem mieszkalnym jednorodzinny, objęta Kw nr (...),
- samochód osobowy marki A. (...) rocz. 1999, nr rej. (...),
- ruchomości stanowiącej wyposażenie domu w T., tj.: kuchenka gazowa, lodówka, stół drewniany i 8 krzeseł, wykaszarka spalinowa, telewizor, zestaw narzędzi, kosiarka spalinowa, urządzenie wielofunkcyjne marki B., przewód do instalacji elektrycznych 200-300 m.

Jak widać, najistotniejszym składnikiem majątku wspólnego stron jest nieruchomość położona w T., składająca się z dz. ew. (...), zabudowana domem mieszkalnym. Wartość tej nieruchomości, według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej stron 9 października 2015 r (czyli bez nakładów dokonanych po rozwodzie), ale według cen obecnych, została oszacowana przez biegłego na kwotę **244 700, 00 zł**.

Wartość pozostałych składników majątku wspólnego – ruchomości, strony zgodnie ustaliły, a to:

- samochód osobowy marki A. (...) rocz. 1999 o obecnej wartości **9 500, 00 zł**,
- kuchenka gazowa – **300, 00 zł**,
- lodówka – **400, 00 zł**,
- stół drewniany i 8 krzeseł – **800, 00 zł**,
- wykaszarka spalinowa – **1 000, 00 zł**,
- telewizor – **1 200, 00 zł**,
- zestaw narzędzi – **600, 00 zł**,
- kosiarka spalinowa – **1 000, 00 zł**,
- urządzenie wielofunkcyjne marki B. – **250, 00 zł**,
- przewód do instalacji elektrycznych 200-300 m – **300, 00 zł**.

Zatem łączna wartość majątku wspólnego stron wynosiła **260 050, 00 zł**, a zatem wnioskodawczyni i uczestnik winni otrzymać majątek bądź spłatę odpowiadającą wartości **130 025, 00 zł** (1/2 z kwoty 260 050, 00 zł).

IV.

Byli małżonkowie mogą wyjść ze wspólności poprzez: fizyczny podział składników majątku wspólnego; przyznanie całego majątku jednemu z nich ze spłatą na rzecz drugiego lub też poprzez sprzedaż majątku i podział uzyskanych w ten sposób pieniędzy. Jeżeli strony złożą wniosek o zgodny podział majątku, to sąd winien ten wniosek uwzględnić. W braku zgodnego wniosku Sąd dokonuje podziału uwzględniając propozycje stron.

W przedmiotowej sprawie, strony doszły ostatecznie do porozumienia, że nieruchomość położona w T. zostanie przyznana na wyłączną własność wnioskodawczyni, oczywiście za spłatą na rzecz uczestnika (wartość 244 700, 00 zł).

Natomiast żadna ze stron nie chciała przyznania na jej rzecz ruchomości. W ocenie Sądu ruchomości stanowiące niezbędne wyposażenie gospodarstwa domowego w T. winny przypaść wnioskodawczyni, tak jak i cała nieruchomość, a to: kuchenka gazowa, lodówka, stół drewniany i 8 krzeseł, wykaszarka spalinowa, telewizor, kosiarka spalinowa, urządzenie wielofunkcyjne marki B. (wartość 4 950, 00 zł). Skoro uczestnik będzie obowiązany do opuszczenia domu w T. i wynajęcia mieszkania, to wymienionych rzeczy nie będzie miał gdzie ulokować, będą mu po prostu zbędne.

Niemniej jednak uczestnikowi przyda się samochód, aby mógł dojeżdżać do pracy (wartość 9 500, 00 zł), a także skompletowany przez niego zestaw narzędzi oraz przewód do instalacji elektrycznych (wartość 900, 00 zł). Dlatego w ocenie Sądu wymienione ruchomości winny przypaść uczestnikowi, tym bardziej że wnioskodawczyni nie korzysta z narzędzi czy przewodu elektrycznego.

Zatem majątek przyznany wnioskodawczyni ma łączną wartość **249 650, 00 zł** (244 700, 00 zł + 4 950, 00 zł), zaś majątek przyznany uczestnikowi – **10 400, 00 zł** (9 500, 00 zł + 900, 00 zł). Skoro każda ze stron winna otrzymać majątek o wartości 130 025, 00 zł, to uczestnikowi należy się dopłata w kwocie **119 625, 00 zł** (130 025, 00 zł – 10 400, 00 zł), o czym stanowi art. 212 § 1 kc w zw. z art. 1035 kc i art. 46 kro.

V.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego, zgodnie z art. 45 kro każdy z małżonków może także żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swego majątku osobistego na majątek wspólny, ale w tym zakresie musi złożyć odpowiedni wniosek.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci spłaty kredytu zabezpieczonego hipoteką obciążającą nieruchomość w T. w łącznej kwocie 43 617, 74 zł.

Z kolei uczestnik wniósł o rozliczenie nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci materiału na wykonanie schodów wewnętrznych dębowych oraz materiału i robocizny związanej w wykonaniu podstopnic schodów wewnętrznych z kamienia strzegomskiego.

Jak wynika z ustaleń przeprowadzonego postępowania dowodowego, wartość materiału na wykonanie schodów wewnętrznych dębowych według wyliczeń biegłego wynosiła 1 290, 00 zł. Materiał ten nie stanowił jednak nakładu z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny, ale darowiznę poczynioną przez rodziców uczestnika na rzecz obojga stron jeszcze w czasie trwania ich małżeństwa. Zatem wartość tego materiału nie podlegała rozliczeniu w przedmiotowej sprawie.

Z kolei wartość materiału i robocizny związanej w wykonaniu podstopnic schodów wewnętrznych z kamienia strzegomskiego według wyliczeń biegłego wynosiła 1 670, 00 zł. Strony były zgodne, że uczestnik wykonał podstopnice po rozwodzie z materiału przez siebie zakupionego i własnymi siłami.

„Założeniem art. 45 kro jest doprowadzenie do przyznania małżonkowi, który poczynił nakłady na majątek wspólny ze swojego majątku, dopłatę o wartości równej aktywom, stanowiącym nakłady” (por.: wyrok SN z dnia 15 lutego 2012 r sygn. akt I CNP 25/11 LEX), a nie tylko tej części, która odpowiada jego udziałowi w majątku wspólnym. Powyższe w przedmiotowej sprawie wynika z tego, że wartość majątku wspólnego została oszacowana według cen obecnych, ale według stanu na dzień ustania małżeńskiej wspólności ustawowej, czyli bez opisanych nakładów – podstopnic. Nadto nieruchomość w T. została przyznana wnioskodawczyni, a nie uczestnikowi. Zatem zasadnym jest, aby uczestnik otrzymał wartość nakładu w pełnej wysokości, czyli kwotę **1 670, 00 zł**.

Inaczej sprawa przedstawia się z nakładem wnioskodawczyni w postaci spłaty kredytu zabezpieczonego hipoteką obciążającą nieruchomość w T. w łącznej kwocie 43 617, 74 zł.

Bezspornym w sprawie było, że wymieniony kredyt strony zaciągnęły w trakcie małżeństwa na pokrycie kosztów związanych z wykończeniem domu w T., zatem strony były obowiązane solidarnie do jego spłaty. Nadto kredyt został zabezpieczony hipoteką obciążającą nieruchomości w T..

Jak ustalono w przedmiotowej sprawie, przy akceptacji stron, po rozwodzie wnioskodawczynie spłaciła z własnych środków kwotę kredytu poza 3 wskazanymi ratami, czyli łącznie kwotę 42 056, 00 zł.

W sprawie o podział majątku wspólnego sąd dokonuje podziału składników majątkowych – aktywów, natomiast nie rozstrzyga o zaciągniętych przez oboje małżonków w czasie trwania wspólności ustawowej i niespłaconych jeszcze długach oraz nie dokonuje „podziału” zobowiązań byłych małżonków, w tym także przez potrącenie przyszłych zobowiązań. Jeżeli oboje małżonkowie są stroną umowy kredytowej, co oznacza, iż ich zobowiązanie ma charakter solidarny, a podział majątku nie wpływa na obowiązek dłużników osobistych spłaty tego kredytu zgodnie z umową. Spłata rat kredytu przez oboje małżonków lub przez jednego z nich po dokonaniu podziału majątku wspólnego, może być podstawą regresu między nimi jako dłużnikami solidarnymi na podstawie art. 376 kc oraz w razie sporu - podstawą dochodzenia rozliczeń z tego tytułu w postępowaniu sądowym (por.: wyrok SN z dnia 26 stycznia 2017 r sygn. I CSK 54/16 LEX).

Natomiast dług zaciągnięty przez oboje małżonków w czasie trwania wspólności ustawowej zużyty na majątek wspólny, ale spłacony przez jednego z małżonków w okresie pomiędzy ustaniem wspólności a podziałem majątku wspólnego, przestaje być długiem i przekształca się w roszczenie o zwrot nakładów na rzecz tego małżonka, który dokonał zapłaty (por.: wyrok SN z dnia 26 stycznia 2017 r sygn. I CSK 54/16 LEX). Roszczenie takie podlega rozliczeniu na podstawie art. 45 kro, mając na uwadze art. 567 § 1 kpc i art. 46 kro.

Jeżeli jednak uznamy, że mamy do czynienia ze spłaconym długiem a nie nakładem – a taki pogląd przeważa w najnowszej linii orzecniczej – to podstawą roszczenia będzie odpowiednio stosowany art. 207 kc w zw. z art. 1035 kc i art. 46 kro. Do rozstrzygania w postępowaniu o podział majątku wspólnego o długach związanych z majątkiem wspólnym i ciążących na obojgu małżonkach, które spłacił jedno z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności ustawowej, a przed podziałem, stosuje się bowiem art. 686 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc. Ze względu na treść art. 618 § 3 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc i art. 688 kpc małżonek ten nie może dochodzić roszczeń z tego tytułu po zapadnięciu prawomocnego postanowienia o podziale majątku wspólnego (por.: wyrok SN z dnia 2 kwietnia 2009 r sygn. akt IV CSK 566/08 LEX).

Przy dokonywaniu rozliczenia długu, nie można pominąć solidarnej odpowiedzialności byłych małżonków.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, podkreślenia wymaga okoliczność, że nieruchomości w T. została przyznana wnioskodawczynie, a kredyt zaciągnięty w trakcie małżeństwa stron i zabezpieczony hipoteką na tej nieruchomości, został spłacony. Zatem hipoteka obciążająca tą nieruchomości – mimo wpisu w księdze wieczystej – wygasła, a jej wysokość nie wpływała na wartość nieruchomości. Nadto wnioskodawczynie obowiązana jest do uiszczenia dopłaty na rzecz uczestnika odpowiadającej 1/2 wartość tej nieruchomości.

W okresie od ustanie wspólności majątkowej od wszczęcia przedmiotowej sprawy, wnioskodawczynie z własnych środków dokonała spłaty kredytu na łączną kwotę 42 056, 00 zł. Ponieważ strony były obowiązane do spłaty kredytu solidarnie, wnioskodawczynie na podstawie art. 376 kc w zw. z art. 207 kc może żądać zwrotu 1/2 tej kwoty od uczestnika, czyli kwoty **21 028, 00 zł**.

VI.

Zasądzenie dopłaty winno być połączone z zasądzeniem bądź potrąceniem kwot z tytułu wzajemnych rozliczeń między małżonkami.

Skoro wnioskodawczynie obowiązana jest do zapłaty na rzecz uczestnika dopłaty w kwocie 119 625, 00 zł i zwrotu nakładu w kwocie 1 670, 00 zł, a jednocześnie uczestnik obowiązany jest do zwrotu 1/2 z tytułu uiszczzonego kredytu w

kwocie 21 028, 00 zł, to ostatecznie wnioskodawczyni została zobowiązana do zapłaty na rzecz uczestnika kwoty **100 267, 00 zł** (119 625, 00 zł + 1 670, 00 zł- 21 028, 00 zł).

VII.

Ustalając wysokość i termin uiszczenia wymienionej kwoty, Sąd winien wziąć pod uwagę sytuację osobistą zobowiązanego do spłaty i uprawnionego do jej otrzymania. Należy podkreślić, że ustalanie zbyt odległego terminu spłaty stanowi naruszenie uprawnień współwłaściciela, któremu rzecz nie została przyznana, a więc który został „wyzuty z własności”.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, Sąd rozłożył płatność kwoty 100 267, 00 zł na 6 rat, na okres łącznie 5 lat.

Wnioskodawczyni deklaruje spłatę w ciągu 5 lat, licząc na pracę dodatkową i pomoc rodziny. Strony mają podobne możliwości finansowe, ale wnioskodawczyni może w przyszłości wydzielić z nieruchomości w T. działki i je sprzedać.

Uczestnik chciałby otrzymać spłatę w ciągu 3 lat, a po prawomocności postanowienia co najmniej kwotę pozwalającą na wynajem nowego lokum. Wnioskodawczyni posiada obecnie oszczędności w kwocie 6000, 00 zł, z czego w ocenie Sądu może wypłacić uczestnikowi kwotę 5 267, 00 zł. Taka kwota bez problemu pozwoli uczestnikowi na wynajęcie mieszkania na terenie B. i zapłatę czynszu pół roku „z góry”, a także na zakup podstawowego wyposażenia nowego lokum. W kolejnych pięciu latach uczestnik będzie otrzymywał po 19 000, 00 zł rocznie.

VIII.

Jeżeli została ustalona spłata i obowiązek zapłaty innego rodzaju należności, Sąd oznacza w razie potrzeby także sposób zabezpieczenia. W przypadku nieruchomości regułą jest zabezpieczenie w formie hipoteki przymusowej.

Uczestnik wniósł o zabezpieczenie spłaty w postaci hipoteki przymusowej. Wnioskodawczyni nie sprzeciwiała się takiemu zabezpieczeniu. Hipoteka będzie chronić w wystarczający sposób interesy uczestnika.

IX.

Z chwilą uprawomocnienia się postanowienia działowego, nieruchomość przechodzi na własność tego z byłych małżonków, któremu została przyznana. Jeżeli małżonek te nie włada tą nieruchomością, Sąd orzeka co do jej wydania i opróżnienia, określając także termin, o czym mówi art. 624 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc w zw. art. 688 kpc

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, nie można pominąć faktu, że uczestnik był już dwukrotnie skazywany za znęcanie się nad wnioskodawczynią i dziećmi. Sąd karny w szczególności w ostatnim wyroku nie orzekł środka karnego przewidzianego w art. 72 § 1 pkt 7b kk, czyli nie zobowiązał uczestnika do opuszczenia lokalu zajmowanego z rodziną. Obecnie zaś wnioskodawczyni wraz z dziećmi musiała opuścić dom w T. i tymczasowo zamieszkała z rodziną swojego brata.

Art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie stanowi nawet, „jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania”. Taki wniosek rozpoznawany jest przez sąd cywilny w postępowaniu nieprocesowym w terminie jednego miesiąca od złożenia, a orzeczenie jest natychmiast wykonalne.

W tej sytuacji w pełni uzasadnionym było nakazanie uczestnikowi opuszczenia domu w T. i wydania go wnioskodawczyni w terminie jednego miesiąca od prawomocności postanowienia działowego. Powyższy termin koresponduje z rozwiązaniem przyjętym w art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Nie może być tak, że wnioskodawczyni wraz z dziećmi jako ofiara przestępstwa znęcania znajdują się w gorszej sytuacji niż uczestnik

jako sprawca, że musi opuścić dotychczas zajmowany dom i szukać innego schronienia. Zadaniem Państwa jest przede wszystkim ochrona ofiar przemocy w rodzinie, a nie sprawców.

X.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 520 § 1 kpc. Na koszty postępowania złożyły się:

- koszty poniesione przez wnioskodawczynię: opłata skarbową od pełnomocnictwa 17, 00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru (wnioskodawczyni zwolniona od kosztów sądowych w całości);
- koszty poniesione przez uczestnika opłata skarbową od pełnomocnictwa 17, 00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru (uczestnik także został zwolniony od kosztów sądowych w całości);
- wynagrodzenie biegłego sądowego z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości mgr inż. U. C. w kwocie 1 791, 00 zł i w kwocie 204, 00 zł,
- zwrot kosztów stawiennictwa świadka A. P. w kwocie 30, 09 zł.

Sąd ostatecznie odstąpił od obciążania stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi, zaś koszty między samymi stronami zniósł.

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak